

“ঈশ্বৰীয় জন্মদিনৰ সোণালী উপহাৰ - ‘দিব্য বুদ্ধি’”

আজি বিশ্বৰ ৰচয়িতা পিতাই নিজৰ জগতৰ নয়ন স্বৰূপ, জগতৰ জ্যোতি সন্তানসকলক চাই আছেইক। তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল জগতৰ জ্যোতি হোৱা। যিদৰে স্থূল নুৰ (নেত্ৰ) নাথাকিলে জগতখনেই নথকাৰ নিচিনা কিয়নো নুৰ অৰ্থাৎ প্ৰকাশ। প্ৰকাশ নাথাকিলে তেন্তে অন্ধকাৰৰ বাবে জগত নাথাকে। সেয়ে যদি তোমালোক নুৰ নাথাকা তেন্তে জগতত পোহৰ নাথাকে। তোমালোক আছা সেয়ে পোহৰৰ বাবে জগত আছে। গতিকে তোমালোক নুৰ নাথাকিলে জগতত প্ৰকাশ নাথাকে। তোমালোক থকা বাবে প্ৰকাশৰ কাৰণে জগত আছে। গতিকে বাপদাদাই এনেকুৱা জগতৰ জ্যোতি স্বৰূপ সন্তানসকলক চাই আছে। এনেকুৱা সন্তানসকলৰ মহিমা সদায় গায়ন-পূজন কৰা হয়। এনেকুৱা সন্তানসকলেই বিশ্বৰ ৰাজ্য-ভাগ্যৰ অধিকাৰী হয়। বাপদাদাই প্ৰত্যেক ব্ৰাহ্মণ সন্তানক জন্ম লওঁতেই বিশেষ দিব্য জন্ম দিনৰ দিব্য দুটি উপহাৰ দিয়ে। জগতত মনুষ্য আত্মাসকলে মনুষ্য আত্মাক উপহাৰ দিয়ে কিন্তু ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলক স্বয়ং পিতাই দিব্য উপহাৰ এই সংগমযুগত দিয়ে। কি দিয়ে? এটা হৈছে ‘দিব্য বুদ্ধি’ আৰু আনটো ‘দিব্য নেত্ৰ’ অৰ্থাৎ আত্মিক জ্যোতি। এই দুটি উপহাৰ প্ৰত্যেক ব্ৰাহ্মণ সন্তানলৈ জন্মদিনৰ উপহাৰ। এই দুটি উপহাৰ সদায় লগত ৰাখি ইয়াৰ দ্বাৰা সফলতা স্বৰূপ হৈ থাকিব। দিব্য বুদ্ধিয়েই প্ৰত্যেক সন্তানক দিব্য জ্ঞান, দিব্য স্মৃতি, দিব্য ধাৰণা স্বৰূপ কৰি তোলে। দিব্য বুদ্ধিয়েই ধাৰণা কৰাৰ বিশেষ উপহাৰ হয়। গতিকে দিব্য বুদ্ধি সদায় আছে অৰ্থাৎ ধাৰণা স্বৰূপ হয়। দিব্য বুদ্ধিত অৰ্থাৎ সত্যপ্ৰধান সোণালী বুদ্ধিত যদি অলপো ৰজো তমোৰ প্ৰভাৱ পৰে তেন্তে ধাৰণা স্বৰূপৰ সলনি মায়াৰ প্ৰভাৱত আহি যায় সেয়ে প্ৰতিটো সহজ কথাও কঠিন অনুভৱ কৰে। সহজ উপহাৰৰ ৰূপত প্ৰাপ্ত হোৱা দিব্য বুদ্ধি দুৰ্বল হোৱাৰ বাবে পৰিশ্ৰমৰ অনুভৱ কৰে। যদিহে কঠিন বা পৰিশ্ৰমৰ অনুভৱ কৰা তেন্তে নিশ্চয় দিব্য বুদ্ধি মায়াৰ কোনো ৰূপৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈ আছে সেইবাবে এনেকুৱা অনুভৱ হয়। দিব্য বুদ্ধিৰ দ্বাৰা চেকেণ্ডত বাপদাদাৰ শ্ৰীমত ধাৰণ কৰি, সদায় সমৰ্থ সদায় অটল, সদায় মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান স্থিতিৰ অনুভৱ কৰে। শ্ৰীমত অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ কৰি তোলাঁতা মত। তেওঁ কেতিয়াও কঠিনতাৰ অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে। শ্ৰীমত হৈছে সদায় সহজে উৰুৱাই লৈ যোৱা মত। কিন্তু ধাৰণ কৰাৰ দিব্য বুদ্ধি নিশ্চয় লাগে। তেন্তে পৰীক্ষা কৰা - নিজৰ জন্মৰ উপহাৰ সদায় লগত থাকেনে? কেতিয়াবা মায়াই নিজৰ কৰি দিব্য বুদ্ধিৰ উপহাৰ কাটিত লৈ নাযায়? কেতিয়াবা মায়াৰ প্ৰভাৱত ভোলাতো হৈ নোযোৱা যে পৰমাত্ম উপহাৰো হেৰুৱাই পেলোৱা। মায়াইও ঈশ্বৰীয় উপহাৰ নিজৰ কৰি লোৱাৰ চতুৰালি জানে। সেয়ে নিজে চতুৰ হৈ যায় আৰু তোমালোকক ভোলা বনাই দিয়ে সেইবাবে ভোলানাথ পিতাৰ ভোলা সন্তান যদিও হোৱা কিন্তু মায়াৰ ভোলা নহ’বা। মায়াৰ ভোলা হোৱা অৰ্থাৎ পাহৰি যাওঁতা হোৱা। ঈশ্বৰীয় দিব্য বুদ্ধিৰ উপহাৰ সদায় ছত্ৰছায়া হয় আৰু মায়াই নিজৰ ছায়া পেলাই দিয়ে। ছত্ৰ উৰি যায়, ছায়া থাকি যায় সেয়ে সদায় পৰীক্ষা কৰা - পিতাৰ উপহাৰ লগত আছেনে? দিব্য বুদ্ধিৰ লক্ষণ উপহাৰে (গিফটে), লিফটৰ (জখলাৰ) কাম কৰে। যি শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প ৰূপী শ্বুইটচ অন কৰিলা চেকেণ্ডত সেইটো স্থিতিত স্থিত হ’লানে। যদি দিব্য বুদ্ধিৰ মাজত মায়াৰ ছায়া আছে তেন্তে এই গিফটে লিফটৰ কাম নকৰিব। যেনেকৈ স্থূল লিফটো বেয়া হৈ গ’লে তেতিয়া কি অৱস্থা হয়? ওপৰতো নহয় তলতো নহয়, মাজত ওলমি থাকে। সম্ভ্ৰমত থকাৰ সলনি হায়ৰাণ হৈ যায়। যিমানৈ শ্বুইটচ অন নকৰা কিয় লক্ষ্যস্থানত উপস্থিত হোৱাৰ প্ৰাপ্তি কৰিব নোৱাৰিব। এই গিফটৰ লিফট বেয়া কৰি দিয়া সেয়ে পৰিশ্ৰমৰূপী চিৰি বগাবলগীয়া হয়। তেতিয়া কি বুলি কোৱা? সাহস ৰূপী ভৰি আগবাঢ়িব নোৱাৰে। তেন্তে সহজক কোনে কঠিন কৰিলে আৰু কেনেকৈ কৰিলে? নিজে নিজক অমনোযোগী কৰিলা। মায়াৰ ছায়াত আহি গ’লা সেয়ে চেকেণ্ডৰ সহজ কথাক বহুত সময়ৰ পৰিশ্ৰম যেন অনুভৱ কৰা। দিব্য বুদ্ধিৰ উপহাৰ হৈছে অলৌকিক বিমান। যি দিব্য বিমানৰ দ্বাৰা চেকেণ্ডত শ্বুইটচ অ’ন কৰিলে য’লৈকে বিচৰা তাতে গৈ উপস্থিত হ’ব পাৰা। শ্বুইটচ হৈছে সংকল্প। বিজ্ঞানীসকলে এখন লোক পৰিশ্ৰমণ কৰিব পাৰে। তোমালোকে তিনিও লোক পৰিশ্ৰমণ কৰিব পাৰা। চেকেণ্ডত বিশ্ব কল্যাণকাৰী স্বৰূপ হৈ সমগ্ৰ বিশ্বক লাইট (কিৰণ) আৰু মাইট (শক্তি) দিব পাৰা। কেৱল দিব্য বুদ্ধিৰ বিমানৰ দ্বাৰা উচ্চ স্থিতিত স্থিত হৈ যোৱা। যিদৰে তেওঁলোকে বিমানৰ দ্বাৰা হিমালয়ৰ ওপৰত ছাই পেলালে, নদীত ছাই পেলালে, কি কাৰণে? চাৰিওফালে বিয়পাবৰ কাৰণে নহয় জানো! তেওঁলোকেতো ছাই পেলালে, তোমালোকে দিব্য বুদ্ধি ৰূপী বিমানৰ দ্বাৰা সকলোতকৈ উচ্চ শিখৰ ৰূপী স্থিতিত স্থিত হৈ বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰ প্ৰতি লাইট আৰু মাইটৰ শুভ ভাৱনা আৰু শ্ৰেষ্ঠ কামনাৰ সহযোগৰ লহৰ বিয়পাই দিয়া। বিমানতো শক্তিশালী নহয় জানো? কেৱল ব্যৱহাৰ কৰিব জানিব লাগে।

বাপদাদাৰ ৰিফাইন (পৰিশোধিত) শ্ৰেষ্ঠ মতৰ সাধন লাগে। যিদৰে আজিকালি ৰিফাইনতকৈ ডবল ৰিফাইন নচলে জানো।

গতিকে বাপদাদাৰ এয়া হৈছে ডবল ৰিফাইন সাধন। যদি অলপো মন-মত, পৰমতৰ আৱৰ্জনা থাকে তেন্তে কি হ'ব? ওপৰলৈ যাবা নে তললৈ? সেয়েহে চেক (পৰীক্ষা) কৰা - দিব্য বুদ্ধি ৰূপী বিমানত সদায় ডবল ৰিফাইন সাধন থাকেনে? মাজতে কোনো আৱৰ্জনাতো আহি নাযায়? নহ'লেতো এই বিমান সদায় সুখদায়ী হয়। যিদৰে সত্যযুগত কেতিয়াও কোনো এক্সিডেণ্ট (দুৰ্ঘটনা) হ'ব নোৱাৰে কিয়নো সেয়া হৈছে তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰালন্ধ। এনে কোনো কৰ্ম নহয় মিটোৰ কৰ্মভোগ হিচাপে এই দুখ ভুগিবলগীয়া হ'ব। তেনেকৈ সংগমযুগী ঈশ্বৰীয় উপহাৰ দিব্য বুদ্ধি সদায় সকলো প্ৰকাৰৰ দুখ আৰু প্ৰবঞ্চনাৰ পৰা মুক্ত হয়। দিব্য বুদ্ধিধাৰীসকল কেতিয়াও প্ৰবঞ্চিত হ'ব নোৱাৰে, দুখৰ অনুভূতি কৰিব নোৱাৰে। সদায় নিৰাপদ হয়। আপদৰ পৰা মুক্ত হয় সেয়ে এই ঈশ্বৰীয় উপহাৰৰ মহত্বক জানি এই উপহাৰক সদায় লগত ৰাখিবা। বুজিলা, এই উপহাৰৰ মহত্ব? উপহাৰ সকলোৱে পালা নে কাৰোবাৰ বাকী ৰৈ গ'ল? সকলোৱেতো পালা নহয় জানো। কেৱল চঞ্চালিব জানানে নাজানা সেয়া তোমালোকৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। সদায় অমৃতবেলা পৰীক্ষা কৰিবা - অলপো যদি অভাৱ থাকে তেন্তে অমৃতবেলা ঠিক কৰি দিলে গোটেই দিন শক্তিশালী হৈ থাকিব। যদি নিজে ঠিক কৰিব নোৱাৰা তেন্তে ঠিক কৰোৱা। কিন্তু অমৃতবেলাই ঠিক কৰি দিয়া। অচ্ছা - দিব্য দৃষ্টিৰ কথা পাছত শুনাম। দিব্য দৃষ্টি বুলি কোৱা, দিব্য নেত্ৰ বুলি কোৱা, আত্মিক জ্যোতি বুলি কোৱা - কথা একেটাই। এই সময়ততো দিব্য দৃষ্টিৰ এই উপহাৰ সকলোৰে লগত আছে নহয় জানো। সোণৰ পাত্ৰ হোৱা নহয়। এয়াই হৈছে দিব্য বুদ্ধি। মধুবনলৈ সকলোৱে দিব্য বুদ্ধি ৰূপী সম্পূৰ্ণ সোণৰ পাত্ৰ লৈ আহিছা নহয়। সঁচা সোণত ৰূপ বা তাম মিহলিতো হৈ থকা নাই নহয়। সত্যোপধান অৰ্থাৎ সম্পূৰ্ণ সোণ, ইয়াকে দিব্য বুদ্ধি বুলি কোৱা হয়। অচ্ছা - যি ফালৰ পৰাই আহিছা, সকলো ফালৰ পৰা জ্ঞান নদীবোৰ আহি সাগৰত সমাহিত হৈছা। নদী আৰু সাগৰৰ মেলা হয়। মহান মেলা উদযাপন কৰিবলৈ আহিছা নহয়। মিলন মেলা উদযাপন কৰিবলৈ আহিছা। বাপদাদাযো সকলো জ্ঞান নদীক দেখি হৰ্ষিত হয় যে কিমান উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে, ক'ৰ-ক'ৰ পৰা আহি মেলাত উপস্থিত হৈছেহি। অচ্ছা!

সদায় দিব্য বুদ্ধিৰ সোণালী উপহাৰ কাৰ্যত ফলপ্ৰসূ কৰোঁতা, সদায় পিতাৰ সমান চতুৰ আৰু নিপুণ হৈ মায়াৰ চতুৰালিক জানোঁতা, সদায় পিতাৰ ছত্ৰছায়াত থাকি মায়াৰ ছায়াৰ পৰা দূৰৈত থাকোঁতা, সদায় জ্ঞান সাগৰৰ সৈতে মধুৰ মিলন মেলা উদযাপন কৰোঁতা, সকলো কঠিনতাক সহজ কৰি তোলোঁতা, বিশ্ব কল্যাণকাৰী, শ্ৰেষ্ঠ স্থিতিত স্থিত হৈ থাকোঁতা, শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

ব্যক্তিগত সাক্ষাৎ

1) দৃষ্টি পৰিবৰ্তন হোৱাৰ বাবে সৃষ্টি পৰিবৰ্তন হৈ গ'ল নহয় জানো! দৃষ্টি শ্ৰেষ্ঠ হৈ গ'ল তেন্তে সৃষ্টিও শ্ৰেষ্ঠ হৈ গ'ল! এতিয়া সৃষ্টিয়েই হৈছে পিতা। পিতাৰ মাজতে সৃষ্টি সমাহিত হৈ আছে। এনেকুৱাই অনুভৱ নহয় জানো! য'লৈকে চোৱা, শুনা পিতাও লগতে আছে সেইটো অনুভৱ নহয় জানো! এনেকুৱা স্নেহী সমগ্ৰ বিশ্বত কোনো হ'ব নোৱাৰে যিয়ে প্ৰতিটো চেকেণ্ডত, প্ৰতিটো সংকল্পত সংগ দিয়ে। লৌকিকত কোনোবা যিমানেই স্নেহী নহওক তথাপিও সদায় সংগ দিব নোৱাৰে। এওঁতো সপোনতো সংগ দিয়ে। এনেকুৱা সংগ দিয়া সংগী পাইছা, সেয়ে সৃষ্টি পৰিবৰ্তন হৈ গ'ল। এতিয়া লৌকিকতো অলৌকিক অনুভৱ কৰা নহয়! লৌকিকত যিয়েই সম্বন্ধ দেখিবলৈ নোপোৱা, সঁচা সম্বন্ধ স্বতঃ স্মৃতিলৈ আহে, ইয়াৰ দ্বাৰা সেই আত্মাসকলেও শক্তি লাভ কৰে। যেতিয়া পিতা সদায় লগত আছে তেন্তে নিচিন্ত বাদশ্বাহ হোৱা। ঠিক হ'ব নে নহয়, এয়াও ভবাৰ প্ৰয়োজন নাথাকে। যেতিয়া পিতা লগত আছে তেন্তে সকলো ঠিকেই হ'ব। গতিকে সংগৰ অনুভৱ কৰি উৰি গৈ থাকা। ভবাটোও পিতাৰ কাম, আমাৰ কাম হ'ল লগত মগন হৈ থকা, সেয়ে দুৰ্বল চিন্তাও সমাপ্ত। সদায় নিচিন্ত বাদশ্বাহ হৈ থাকা, এতিয়াও বাদশ্বাহ আৰু চিৰকালৰ বাবেও বাদশ্বাহ।

2) সদায় নিজকে সফলতাৰ তৰা বুলি ভাবা আৰু অন্য আত্মাসকলকো সফলতাৰ চাবিকাঠী দি থাকা। এই সেৱাৰ দ্বাৰা সকলো আত্মাই সুখী হৈ তোমালোকক অন্তৰ্বেৰে আশীৰ্বাদ দিব। পিতা আৰু সকলোৰে আশীৰ্বাদেই আগবঢ়াই লৈ যায়।

বিশেষ নিৰ্বাচিত অব্যক্ত মহাবাক্য - সহযোগী হোৱা আৰু সহযোগী কৰি তোলা

যেনেকৈ প্ৰজা ৰজাৰ সহযোগী, স্নেহী হয়, তেনেকৈ প্ৰথমে তোমালোকৰ এই সকলো কৰ্মেন্দ্ৰীয়, বিশেষ শক্তিসমূহ যাতে সদায় স্নেহী, সহযোগী হৈ থাকে তেতিয়া ইয়াৰ প্ৰভাৱ সাক্ষাৰত তোমালোকৰ সেৱাৰ সংগীসকলৰ বা সম্বন্ধীয়সকলৰ, সংগীসকলৰ ওপৰত পৰিব। যেতিয়া নিজে নিজৰ সকলো কৰ্মেন্দ্ৰিয়ক অৰ্দাৰত (অধীনত) ৰাখিবা তেতিয়া তোমালোকৰ অন্য সকলো সংগী তোমালোকৰ কাৰ্যত সহযোগী হ'ব। যাৰ প্ৰতি স্নেহ থাকে তেওঁৰ সকলো কাৰ্যত সহযোগী নিশ্চয় হয়।

অতি স্নেহী আত্মাৰ লক্ষণ হ'ল সদায় পিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্যত সহযোগী হ'ব। যিমানৈ সহযোগী, সিমানৈ সহজযোগী। গতিকে দিনে-ৰাতিয়ে যাতে এইটোৱে লগন থাকে - বাবা আৰু সেৱা, ইয়াৰ বাহিৰে একোৱেই নাই। এনেকুৱা লগনত থাকোঁতা মায়াৰ সহযোগী হ'ব নোৱাৰে, মায়াৰ পৰা একাষৰীয়া হৈ যায়।

নিজকে কোনোবাই যিমানৈ বেলেগ ৰাস্তাধাৰী বুলি নাভাবক কিন্তু ঈশ্বৰীয় স্নেহে সহযোগী কৰি 'পৰস্পৰে এক হৈ' আগবাঢ়ি যোৱাৰ সূত্ৰত বান্ধি দিয়ে। স্নেহে প্ৰথমে সহযোগী কৰি তোলে, সহযোগী কৰি-কৰি স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে সময়ত সহজযোগী কৰি তোলে। ঈশ্বৰীয় স্নেহ হৈছে পৰিবৰ্তনৰ আধাৰ অথবা জীৱন-পৰিবৰ্তনৰ বীজ স্বৰূপ। যিসকল আত্মাত ঈশ্বৰীয় স্নেহৰ অনুভূতিৰ বীজ পৰি যায়, এই বীজে সহযোগী হোৱাৰ বৃক্ষ স্বতঃ জন্ম দি থাকিব আৰু সময়ত সহজযোগী হোৱাৰ ফল দেখা দিব কিয়নো পৰিবৰ্তনৰ বীজে ফল নিশ্চয় দিয়ে। সকলোৰে মনৰ শুভ ভাৱনা আৰু শুভ কামনাৰ সহযোগে যিকোনো কাৰ্যত সফলতা আনি দিয়ে কিয়নো এই শুভ ভাৱনা, শুভ কামনাৰ কিল্লাই (দুৰ্গই) আত্মাসকলক পৰিবৰ্তন কৰি দিয়ে। বায়ুমণ্ডলৰ কিল্লা সকলোৰে সহযোগতে গঢ়ি উঠে। ঈশ্বৰীয় স্নেহৰ সূত্ৰ এডাল হ'লে তেতিয়া বিচাৰত ভিন্নতা থকা সত্ত্বেও সহযোগী হোৱাৰ বিচাৰ উৎপন্ন হৈ যায়। এতিয়া সকলো সত্যক সহযোগী কৰি তোলা। হৈয়ো আছে কিন্তু আৰু সমীপ, সহযোগী কৰি যোৱা কিয়নো এতিয়া প্ৰত্যক্ষতাৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে। প্ৰথমে তোমালোকে তেওঁলোকক সহযোগী কৰি তোলাৰ পৰিশ্ৰম কৰিছিল। কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকে স্বয়ং সহযোগী হোৱাৰ অফাৰ (প্ৰস্তাৱ) কৰি আছে আৰু আগলৈও কৰি থাকিব।

সময় অনুসৰি সেৱাৰ ৰূপৰেখা সলনি হৈ আছে আৰু সলনি হৈ থাকিব। এতিয়া তোমালোকে বেছি ক'বলগীয়া নহ'ব কিন্তু তেওঁলোকে নিজেই ক'ব যে এয়া শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্য, সেয়ে আমিও সহযোগী হোৱা উচিত। যিয়ে সঁচা অন্তৰেৰে, স্নেহেৰে সহযোগ দিয়ে, তেওঁ পদমণ্ডল পিতাৰ পৰা সহযোগ লোৱাৰ অধিকাৰী হয়। পিতাই পুৰামাত্ৰাই সহযোগৰ হিচাপ নিষ্পত্তি কৰি দিয়ে। বৃহৎ কাৰ্যকো সহজে কৰাৰ উপমা পৰ্বত দাঙিবলৈ আঙুলি আগবঢ়াই দিয়া চিত্ৰৰ দ্বাৰা দেখুৱাইছে, এয়া হৈছে সহযোগৰ চিন। তেন্তে প্ৰত্যেকে সহযোগী হৈ সন্মুখলৈ আহক, সময়ত সহযোগী হওক - এতিয়া ইয়াৰ আৱশ্যকতা আছে। তাৰ বাবে শক্তিশালী শৰ মাৰিব লাগিব। শক্তিশালী শৰ সেয়াই হয় য'ত সকলো আত্মাৰ সহযোগৰ ভাৱনা থাকে, আনন্দৰ ভাৱনা থাকে, সদভাৱনা থাকে। অচ্ছা - ওঁম শান্তি।

বৰদান: স্নেহ আৰু নবীনতাৰ অথ'ৰিটিৰে সমৰ্পিত কৰাওঁতা মহান আত্মা হোৱা যিয়েই সম্পৰ্কলৈ আহে তেওঁলোকক এনেকুৱা সম্বন্ধলৈ আনা যাতে সম্বন্ধত আহি-আহি সমৰ্পিত বুদ্ধিৰ হৈ যায় আৰু কয় যে যি পিতাই কৈছে সেয়াই সত্য হয়, ইয়াক কোৱা হয় সমৰ্পণ বুদ্ধি। তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰশ্ন সমাপ্ত হৈ যাব। কেৱল এইটো যাতে নকয় যে এওঁলোকৰ জ্ঞান ভাল। কিন্তু এয়া নতুন জ্ঞান যিয়ে নতুন সৃষ্টি আনিব - এইটো আৱাজ হওক তেতিয়া কুম্ভকৰ্ণ জাগি উঠিব। গতিকে নবীনতাৰ মহানতাৰ দ্বাৰা স্নেহ আৰু অথ'ৰিটিৰ বেলেঞ্চৰে (ভাৰসাম্যতাৰে) এনেকৈ সমৰ্পিত কৰোৱা তেতিয়া কোৱা হ'ব মাইক (প্ৰভাৱশালী আত্মা) তৈয়াৰ হ'ল।

স্লোগান: এক পৰমাত্মাৰ স্নেহী হোৱা তেতিয়া বিশ্বৰ স্নেহী হৈ যাব।

!! ওঁম শান্তি !!

ওঁম শান্তি!!